

Ökotábor, tők jó tábor!

(2006. augusztus 23–28.)

Igen, ezzel a kiáltással búcsúztunk el egymástól augusztus 28-án a Stadionoknál, és mindenki hazament, hogy kipihenje az ökotábor fáradalmait...

De várjunk csak! Kezdjük az elején, és akkor kiderül, hogyan is jutottunk el 28-án a Stadionokhoz! Szóval, bioszos főnk révén, már rengeteget hallottunk az ökotáborról, de míg el nem mentünk, nem igazán tudtuk, hogy mi is az. A szabályok szerint csak kilencedik osztály után lehet ökotáborba menni, de idén maradt néhány hely, ezért főnk riasztott minket, hogy aki szeretne és tud, az jöjjön. Így az osztályunkból hárman – Eszter, Zoli és jómagam – jelentkeztünk.

Augusztus 23. reggel 6-7 óra tájéka, Stadionok buszpályaudvar. Eleinte kicsit félve nézek körül, mert lehet, hogy olyan emberekkel vagyok körülvéve, akikkel két éve járok egy iskolába, de ez nem jelenti azt, hogy közlelől is ismerjük egymást. Szerencsére gyorsan pörögtek az események, felszálltunk a buszra, pár óra múlva megérkeztünk a szállásra, majd lepakoltunk és szabadidő lett. Itt már szerencsére elkezdődött az ismerkedés, mindenki bekerült egy kisebb csoportba. A szabadidő után egy kis eligazítás volt, majd különféle névtanulós játékokat játszottunk. Nekem az tetszett a legjobban, amikor egy fonalgombolyagot (ami végül nem bizonyult elég hosszúnak, szóval párszor meg kellett toldani) dobáltunk egymásnak, így egy nagy hálót alkotva. És persze egymás nevét megtanulva. A neves játékok után megkaptuk a csapatbeosztásokat, ebédeltünk, kis szabadidő után jöttek újabb játékok, majd a felkészülés az esti programra. Az este, a hagyományokhoz híven beavatták az új ökotáborosokat. Ez egy elég vicces dolognak bizonyult, valami olyasmit kell elképzelni, amilyen a verébatatás. (Hmm, kíváncsi vagyok, itt hányan kiáltanak fel... Akár pozitív, akár negatív élményeikre való tekintettel...) A beavatandó nebulóknak szobrokat kellett alakítaniuk, egymás fogát kellett mosniuk, illetve körbevezették őket a tábor területén, bekötött szemmel. Az avatás után az egyik táborvezető, Dolly, élénk tárta a tábor témáját, azaz felolvasott egy végrendeletet, amiben az állt, hogy a három csapatnak meg kell találnia A fajt! Tudom, elég rejtélyesen hangzik, és az is volt így első hallásra. Csak pislogtunk a vezetőkre, amikor mindenki megkapta a csapatnevét (MTA, National Geographic és WWF vagy későbbi nevén WTF:P). Ezután fáradtan aludni tértünk.

Másnap reggel a lányokat főnk gyönyörű hangja ébresztette (megjegyzem, ez így ment minden reggel...). Reggeli után csapatonként dolgoztunk, kétszer másfél órás blokkokban, egészen ebédig. Ebéd után némi szabadidőnk volt, majd egy választható délutáni programon vehettünk részt. Este mindig elő kellett adni a nap folyamán készült képek segítségével, hogy mit is csináltunk aznap. Nos, ez először nem volt

könnyű, de hamar belejöttünk a dologba. A szakmai előadások után mindig valamilyen vicces színdarabot adtunk elő, amelyek általában jól sikerültek. A szakmai programok a következők voltak: víz- és talajvizsgálat, egy kis turkálás a folyóban (itt igazából kis élőlényeket kerestünk), madárfelismerés, fafajták vizsgálata, virágok számának és színének mérése, madárismeret, növényismeret, görög történelem és az abc megismerése, csillagászat, földrajz és egy kis környezetpszichológia. Lehet, hogy ezek így furcsán hangoznak, de nagyon érdekesek, izgalmasak voltak a programok, hiszen tanáraink azzá varázsolták őket. Délutánonként mindig változott a választható programok listája, lehetett természetet fotózni, madáretetőt építeni (amit meg is csináltunk, bár igazából csak ketten, de ez nem lényeges), tarokkozni, öko-activityzni, kirándulni a Kékesre, természetpszichológiáról és kommunikációról tanulni, és még sok-sok okos és ügyes dolgot csinálni. Estéknént, mint már említettem, mindenféle vicces színdarabot kellett előadni. Első nap egy cirkuszt hoztunk el a táborba, második nap lobbiztunk a mecénásoknál egy kis pénzért, hogy megtalálhassuk a fajt, majd kaszinót játszottunk, harmadik nap pedig különböző stílusokban (sci-fi, szappanopera és mese) adtunk elő egy színdarabot, ami az evolúcióról szólt és négy teljesen nem ide tartozó szó volt benne (cipőfűző, tobzoska, vakolókanál, szemöldökcsipesz). Utolsó este a szakmai előadások után egy kvíz következett, teljesen valóságúen, ugyanis nyomógombok is voltak, természetesen valami szírenázó hanggal ellátva. A kvízt az MTA csapata nyerte, és ezzel fölényesen vezetett. Egészen másnap délelőttig, de ez most mindegy... :)

Aznap este bált rendezett a tábor, mindenki nagyon csinosan felöltözött és megtanultunk keringőzni, cha-cha-cházni néhány szám erejéig. Majd kezdődött a buli, ahol mindenki hajnalig ropta. Hát igen, ez másnap reggel meglátszott rajtunk, de ez volt a legkevesebb. Utolsó délelőtt olimpiát rendeztünk, ahol mindenféle klasszikus és nem klasszikus szám is volt, elég, ha csak annyit említek, hogy kóla és keksz, tojásdobálás vagy ruhaszalag. Szóval ennyi lenne... megebédeltünk, hazautaztunk, elváltunk... de nem baj... megyünk jövőre is :)!

TEMESVÁRI ORSOLYA (8. c)

